

«Έχω

Τραγουδάει επαγγελματικά εδώ και 9 χρόνια. Τα τελευταία τριμήνια βρίσκεται στη διακογραφία και τη δίνει από το «άλλημα» του Σταμάτη Σπανουδάκη στον «Γυάλινο δρομάο», κοινή δουλειά με διάφορους δημιουργούς και στο «Σε πρώτο πρόσωπο» με τον Χρήστο Νικολάου, τον Διονύση Τσακνίη, την Τασούλα Θωμάδου, την Ήλενα Γιαννοπούλου, τον Αγιώτη Μιτζέλο, τον Λάκη Παπαδόπουλο και άλλους αξιόλογους συνεργάτες.

Για κάθε καλλιτέχνη η τελευταία δουλειά είναι πάντα η καλύτερη;
«Κάθε δουλειά θέλω να είναι το ίδιο καλή και την κάνω με την ίδια αγάπη, το ίδιο μεράκι, την ίδια ενθουσιασμό προς την επιλογή του υλικού. Κάθε φορά όμως νιώθω και πιο γεμάτος, πιο άρμος σ' αυτά που κάνω. Ίσως, λοιπόν με αυτή και μόνο την έννοια να είναι η καλύτερη».

Το να φάγεται ένας καλλιτέχνης μέσα από πολλά είδη μουσικής παρότι αναπόφευκτο δεν είναι επικίνδυνο όσον αφορά το κοινό που ήδη έχει καρδιάς και που πιθανόν δεν είναι διατεθειμένο να ακούει τα πάντα έστω και από τον άνθρωπο που τον εμπνέει;

«Επικίνδυνο μπορεί να θεωρηθεί από κάθε άποψη. Το θέμα είναι κατά πόσο έχεις το προσόντα για να ανταποκριθείς στις απαιτήσεις του κόσμου, αλλά και του είδους που κερμηνεύεις. Ας μη θεωρηθεί ενισχυτικό. Πιστεύω πως διαθέτω αυτά τα προσόντα. Οι επιλογές μου, μέχρι στιγμής, γίνονται συνειδητά και όχι τυχαία. Χιτζω σιγά-σιγά. Δεν βιάζομαι. Ξέρω πως για όλα τα πράγματα χρειάζεται χρόνος. Έχω μάθει να περιμένω...».

Τραγουδάει λαϊκά, δημοτικά, έντεχνα, ελαφρύ και είναι από τους καλλιτέχνες που έχει υπερασπιστεί όσο κανείς τη βυζαντινή μουσική.
«Μου αρέσει να τραγουδώ τα πάντα. Ανάλογα την ώρα, τη στιγμή, τη διάθεση, δεν είναι το είδος που αγαπώ, αλλά το τραγούδι, όταν αυτό έχει κάτι να πει. Όμως για μένα το πιο άρμοφο, το πιο ιδανικό είναι να ψέλνω τα λόγια του Θεού».
Θα μπορούσε να 'χει γίνει φολκ της Παρ' όλα αυτά το διαψεύδει.
«Δεν νομίζω πως οι νότες που βγαίνουν από μια ανθρώπινη φωνή πρέπει να 'ναι ένας συγκεκριμένου λόγου».

ΠΕΤΡΟΣ ΓΑΪΤΑΝΟΣ

Ονειρεύεται έναν κόσμο καλύτερο. Κι επειδή τα όνειρα δεν έχουν αξία αν παραμένουν ως έχουν, προσπαθεί να τον χτίσει. Ο Πέτρος Γαϊτανός μέσα από τον τελευταίο του δίσκο «Σε πρώτο πρόσωπο», αλλά και γενικά μέσα από τα τραγούδια του εκπέμπει, όπως λέει μηνύματα SOS σε όλους αυτούς που επιμένουν να έχουν τα μάτια κλειστά, ενώ βλέπουν πως όλα πια στις μέρες μας χάνουν σιγά-σιγά την αξία τους. Και μας καλεί να περισώσουμε ό,τι μπορούμε. Μια πάνω απ' όλα την αξιοπρέπεια μας. Γιατί... για εκείνον είναι ό,τι παλιότερο έχει ο άνθρωπος. Και νιώθει ευτυχής. Που το κράτησε...

Γράφει η **ΓΙΟΛΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ**

Ποιο κοινό θέλεις να 'ναι το δικό σου κοινό;
«Το κοινό που το ενδιαφέρει να διασκεδάσει πρώτα ακούγοντας και μετά χορεύοντας. Το κοινό που δεν ψάχνει απλή εκτόνωση και μόνο. Μ' αρέσει να προβληματίζω λίγο με τα τραγούδια μου...».

Εγωιστής. Είναι και το ξέρεις. Ωστόσο το δικαιολογείς. «Δεν είμαι εγωιστής με την ανθρωπιστική έννοια. Αλλά μ' αρέσει, ό,τι κάνω στις ζωές μου και τις προσωπικές μου σχέσεις να 'χει μια ωριμότητα και απλότητα και παράλληλα να είναι λαμπρό».

Τι είναι λαμπρό και αξιόλογο «Κάθε τι που σε γεμίζει». Λέει για να προσθέσει ακόμα πως του αρέσει να είναι ενδιαφέρον άνθρωπος. «Νιώθω πως όμοι γιατί τα έ-

«Ό,τι πιστεύω το υπερασπίζομαι μέχρις εσχάτων...»

Λαμπρό είναι αυτά που δείχνουμε στους άλλους ή αυτά που κρύβουμε μέσα μας;
«Όρες - ώρες πιστεύω πως είναι τα πιο βαθιά μου πράγματα — ο ε-

μάθει να περιμένω...»

σωπείκος μου κόσμος — είναι πιο λαμπρό από αυτά που φάνομαι».

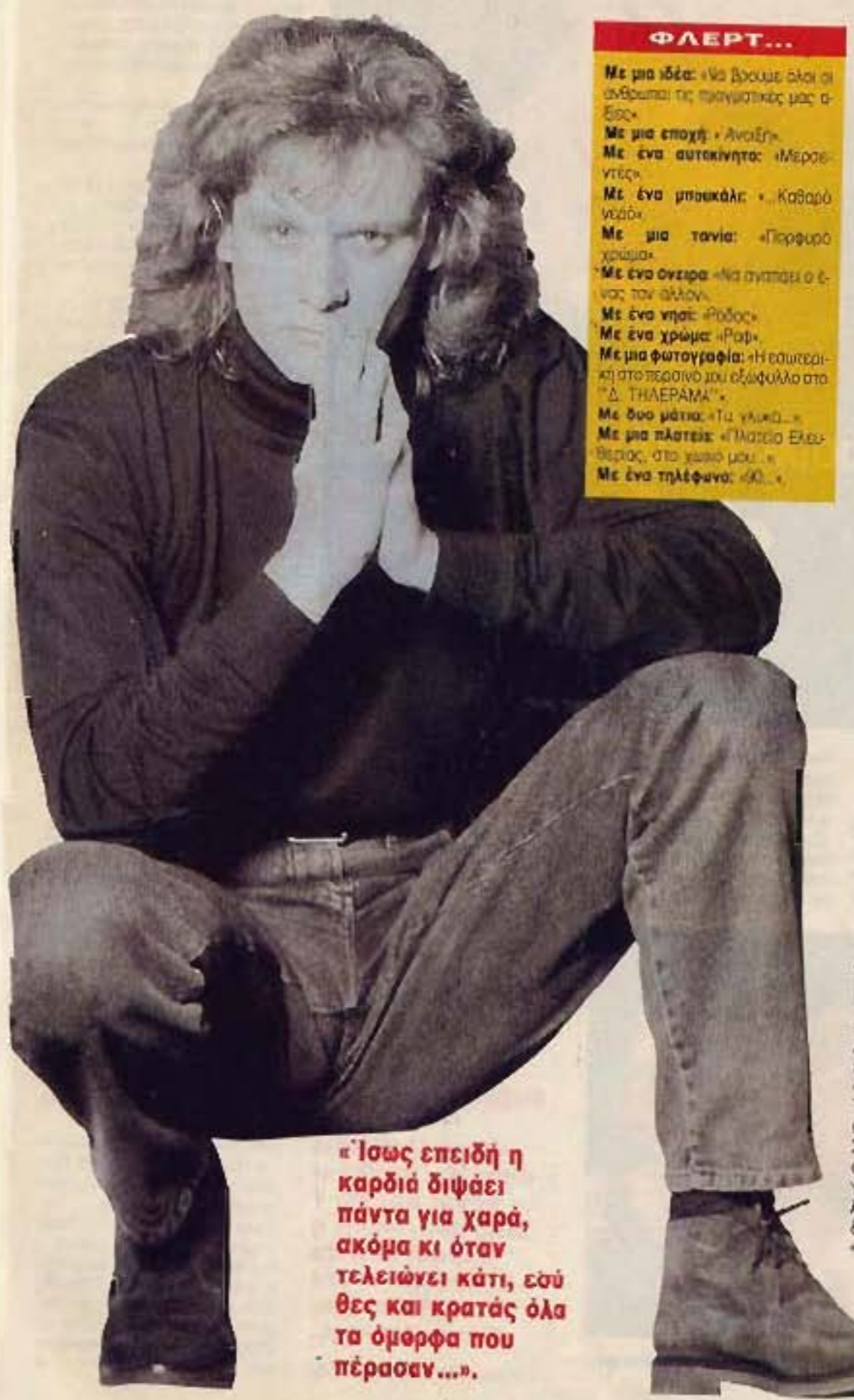
Λέει πως δεν κυνηγάει την πρωτιά, αλλά το μεγαλύτερο του ελπίσμα είναι η τελειότητα κι ακόμη πως δεν του αρέσουν οι μετριοπαθείς. Όπως και κάθε τι λίγο. «Το πολύ πάει περισσότερο στο χαρακτήρα μου. Η υπερβολή, δυστυχώς, είμαι άνθρωπος των άκρων...».

Ευαίσθητος σημαίνει πάντα ευάλωτος;
«Δεν νομίζω πως είμαι ευάλωτος κι αν είναι στην πραγματικότητα είμαι μόνο εξωτερικά, γιατί σε κάθε εξωτερική επίθεση αμύχημα φέρνοντας στην επιφάνεια και άλλη στρώση επιδερμίδας. Το ευαίσθητος δεν σημαίνει και μη δυνατό».

Υπάρχει κάτι που υπερασπίζεσαι με πάθος στη ζωή σου;
«Ό,τι πιστεύω. Το υπερασπίζομαι μέχρις εσχάτων».

Νιώθεις πως είσαι άνθρωπος του πάθους;
Το διαφαιδίζει. «Δεν θεωρώ το πάθος υγιές συναισθήμα. Όπως είναι η αγάπη. Σ' αυτήν δεν περιμένεις ανταλλάγμα. Μόνο δίνεις...».

Κι αν δεν πάρεις. «Μα πάντα παίρνεις, ακόμα κι αν δεν σου δίνουν». λέει «γιατί η αγάπη σου δίνει η ίδια μια τρομερή δύναμη. Και συνεχίζει: «Ξέρω πως θα φανεί υπερβολικό μα όταν κάποιος μου κάνει κακό εγώ από μέσα μου κάνω μια ευχή για να μάθει να αγαπάει. Η αγάπη είναι το μόνο πράγμα που μπορεί να φέρει ευτυχία στον κόσμο».

ΦΛΕΡΤ...

- Με μια ιδέα:** «Να βρούμε όλοι οι άνθρωποι τις πραγματικές μας αξίες».
- Με μια εποχή:** «Αναξίτη».
- Με ένα αυτοκίνητο:** «Μεραυγίτες».
- Με ένα μπικινιό:** «Καθαρό νερό».
- Με μια τανία:** «Πορφυρό χρώμα».
- Με ένα όνειρο:** «Να αγαπάει ο ένας τον άλλον».
- Με ένα νησί:** «Ρόδος».
- Με ένα χρώμα:** «Ροζ».
- Με μια φωτογραφία:** «Η φωτογραφική στο περσινό μου εξώφυλλο στο "Δ. ΤΗΛΕΡΑΜΑ"».
- Με δυο μάτια:** «Τα γυαλιά...».
- Με μια πλατεία:** «Πλατεία Ελευθερίας, στο χωριό μου...».
- Με ένα τηλέφωνο:** «00...».

λήθεις της ζωής...».

Μιλώ και καταλαβαίνεις το δρόμο που τη φέρει. «Γεννήθηκα στην Κοκινόγιο της Δράμας. Ένα πανέμορφο χωριό λουσμένο στο πράσινο. Δουλεύα χρόνια στο χωριό με παρτίπη ήταν σκληρή δουλειά έλιβα χαρούμενος γιατί ζούσα σε ένα παραδεισένιο περιβάλλον και με τρεμούσι η σχέση μου με τη φύση...».

«Αληθινό είναι ό,τι νιώθουμε μέσα μας...»

«Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, λέει τραγουδάει. Κι έγινε τραγουδιστής όχι για τα λεφτά ή για τη δόξα, αλλά για να περνάω κάποια ευχάριστα συναισθήματα στις ψυχές των ανθρώπων».

Κάνεις τα πάντα για να γοητεύσεις τον άλλο;
«Μ' αρέσει να γοητίζω, αλλά... δεν το σπρώχνω. Νομίζω πως είναι κάτι που έρχεται μόνο του».

Νάρκισσος με κάτι που 'χεις επάνω σου;
«Αγαπώ τον εαυτό μου, δεν νομίζω όμως πως αυτό είναι νάρκισσος. Είναι φορές ακόμα που μου αρέσουν πολύ τα μαλλιά μου, αλλά όχι σε σημείο να νιώσω νάρκισσος».

Λέει πως «πάντα» τον εαυτό του να εμπιστεύεται όλο και λιγότερο τους ανθρώπους κι ακόμα πως αυτή η εποχή κάθε άλλο παρά τον εκφοβίζει. Λέει ακόμα πως δεν σκεπάζει ποτέ στις γλάτες κανένας και ό,τι έχει κάνει το έχει κάνει με την αξία του και γι' αυτό και νιώθει τόσο δυνατό».

Αδικοκλήριος στο επάγγελμα σου ένιωσες ποτέ;
«Αδικοκλήριος, όχι. Πολλές φορές όμως νιώθω πως είμαι περισσότερο από άλλους εκείνα έχουν μεγαλύτερη επιτυχία από μένα».

Τι κάνεις πάντα;
«Ό,τι μ' αρέσει...».

Ακόμα κι αν πει κόντρα στα πρόπε των πολλών;
«Ακόμα!».

Όνειρό του: «Ένας δίσκος με βυζαντινή μουσική».

Σταμάτος του: «Εκτός από τον εαυτό μου, ο χρόνος. Χρειάζεται για όλα».

Η ασφάλειά σου. Με τρεις λέξεις...

«Αλήθεια, Θεός, αγάπη».

Τι είναι αληθινό;
«Αληθινό είναι ό,τι νιώθουμε μέσα μας».

«Ίσως επειδή η καρδιά διψάει πάντα για χαρά, ακόμα κι όταν τελειώνει κάτι, εσύ θες και κρατάς όλα τα όμορφα που πέρασαν...».